

102736

SAMENVATTING

Beroep tegen een disciplinaire maatregel.

De werknemer is door de werkgever berispt omdat de op hem rustende verplichtingen uit hoofde van het Verzuimprotocol tijdens zijn ziekte niet is nagekomen: twee maal is de Arbo-medewerker aan de deur geweest en beide malen heeft hij de werknemer niet thuis aangetroffen. Het Verzuimprotocol dat de werkgever hanteert houdt de verplichting in om de eerste drie dagen na een ziekmelding thuis te blijven. De werknemer heeft gesteld dat hij bij de eerste controle lag te slapen zodat hij de bel niet heeft gehoord. Omdat de werknemer al eerder was gewaarschuwd omtrent zijn bereikbaarheid tijdens ziekte had hij maatregelen dienen te nemen om te voorkomen dat hij door te slapen eventueel de bel niet zou horen. Door dit na te laten, heeft hij het risico genomen dat de Arbo-medewerker geen gehoor zou krijgen bij bezoek. Voor wat betreft het bezoek staan de visie van de werknemer en die van de Arbo-medewerker recht tegenover elkaar. Er is geen enkele reden voorhanden is waarom getwijfeld zou moeten worden aan de beroepsmatige betrouwbare uitvoering van de werkzaamheden van de Arbo-medewerker. Ook heeft de werknemer geen argumenten kunnen aandragen die een verklaring zouden kunnen geven voor het feit dat de Arbo-medewerker niemand thuis heeft getroffen.

Hiermee heeft de werknemer nagelaten te doen wat een goed werknemer in gelijke omstandigheden behoort te doen, zodat hij plichtsverzuim heeft gepleegd. Omdat gebleken is dat de werknemer met enige regelmaat ziek is en omdat hij al eerder (controle)verplichtingen niet is nagekomen acht de Commissie de genomen maatregel, die de minst zware is, in juiste proportie staan tot het gepleegde plichtsverzuim.

Het beroep is ongegrond.

102736

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A
gemachtigde: mr. C.H. van Wijk

en

het College van bestuur van C, gevestigd te B, verweerder, hierna te noemen de werkgever

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 03-01-2005, ingekomen op 04-01-2005, heeft A beroep ingesteld tegen de beslissing van de werkgever d.d. 24-11-2004 om hem een disciplinaire maatregel op te leggen in de vorm van een schriftelijke berisping wegens plichtsverzuim, eruit bestaande dat A de op hem rustende verplichtingen uit hoofde van het Verzuimprotocol niet is nagekomen.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 28-01-2005.

De mondelinge behandeling vond plaats op 07-03-2005.

A verscheen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde.

De werkgever werd vertegenwoordigd door D, hoofd Juridische zaken, E, personeelsfunctionaris facilitaire dienst en F, hoofd facilitaire dienst.

A heeft een pleitnotitie overgelegd.

De werkgever heeft een exemplaar van het Verzuimprotocol dat door de werkgever wordt gehanteerd, overgelegd.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

De Commissie gaat op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht uit van de volgende, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken en door de Commissie in deze procedure relevant geachte, tussen partijen vaststaande feiten.

A is sinds 01-08-1999 als medewerker interne dienst werkzaam bij C in een dienstverband voor onbepaalde tijd met een betrekkingssomvang van 1,0 FTE.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO-HBO.

A heeft zich op 14-09-2004 ziek gemeld. Op 15-09-2004 heeft de bedrijfsgeneeskundige dienst "Commit Arbo" een spoedcontrole verricht maar A niet thuis aangetroffen. Op 16-09-2004 is A thuis bezocht door G, zijn direct leidinggevende. Op 17-09-2004 heeft Commit Arbo wederom een spoedcontrole verricht maar A weer niet thuis aangetroffen.

Per brief van 17-09-2004 heeft de werkgever A bevolen zich op 20-09-2004 bij de bedrijfsarts te vervoegen en daarbij A meegedeeld dat een en ander aanleiding vormde om de juridische afdeling van de werkgever in te schakelen voor advies in deze kwestie. Vervolgens heeft de werkgever per brief van 27-09-2004 A meegedeeld voornemens te zijn hem een disciplinaire maatregel op te leggen omdat hij plichtsverzuim zou hebben gepleegd.

A heeft hiertegen per brief van 11-11-2004 verweer gevoerd. Op 24-11-2004 heeft de werkgever vervolgens besloten A schriftelijk te berispen wegens plichtsverzuim.

Hiertegen heeft A beroep ingesteld.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A voert aan dat de werkgever onvoldoende heeft onderzocht of sprake is van plichtsverzuim. Het plichtsverzuim zou bestaan uit het feit dat hij - A - de eerste drie dagen van zijn arbeidsongeschiktheid niet thuis is gebleven. A is van oordeel dat het Verzuimprotocol (dat hij overigens niet kende) hiertoe niet de verplichting inhoudt. Bovendien was hij wel degelijk thuis.

A lag bij de eerste controle, op 15-09-2004, te slapen waardoor hij de deurbel niet heeft gehoord. Bij de tweede controle op 17-09-2004 was hij thuis met de buurvrouw koffie aan het drinken. A noch de buurvrouw hebben de deurbel noch het kloppen op het raam door de controleur gehoord.

A had niet de bedoeling de regels te ontduiken en heeft zich onmiddellijk gemeld bij de bedrijfsarts toen hem dit werd gevraagd, aldus A.

De werkgever voert aan dat A een hoog ziekteverzuim heeft en dat er al eerder sprake is geweest van nalatigheden van zijn kant. De verklaringen die A geeft voor het feit dat de controleur niemand aantroef, acht de werkgever niet voldoende. Het moet voor rekening van A komen dat hij niet gehoord heeft dat er iemand aan de deur was en dat hij verzuimd heeft adequate maatregelen te treffen. De werkgever heeft de verklaringen van de controleur en die van de buurvrouw zorgvuldig tegen elkaar afgewogen en hecht meer waarde aan de verklaring van de controleur.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de beslissingen, genoemd in artikel 4.7 WHW en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

De schriftelijke berisping

Het Verzuimprotocol vermeldt onder punt 2 dat van de medewerker die zich ziek heeft gemeld, wordt verwacht dat hij/zij de eerste drie dagen thuisblijft om bezoek van een Arbo-medewerker mogelijk te maken. De Commissie is van oordeel dat hierin, in tegenstelling tot wat A beweert, de verplichting kan worden gelezen om de eerste drie dagen na een ziekmelding thuis te blijven.

Wat echter ook hiervan - en van de gestelde onwetendheid van A omtrent de inhoud van het verzuimprotocol - zij, uit de overgelegde stukken is gebleken dat A naar aanleiding van eerdere

problemen met controle tijdens ziekteverlof op 04-12-2002 uitdrukkelijk te verstaan is gegeven door de werkgever dat hij, indien hij ziek is, er voor dient te zorgen dat hij thuis is tussen 10.00 uur en 16.00 uur. Derhalve staat deze verplichting – welke de Commissie overigens niet onredelijk acht - voor A vast.

De Arbo-medewerker heeft aangegeven twee maal, op 15 september en 17 september 2004, tevergeefs A te hebben bezocht. Dat A op 15 september zo vast lag te slapen dat hij niet heeft gehoord dat er aan de deur is gebeld, is mogelijk. Omdat A al eerder was gewaarschuwd omtrent zijn bereikbaarheid tijdens ziekte had hij volgens de Commissie maatregelen dienen te nemen om te voorkomen dat hij door te slapen eventueel de bel niet zou horen. Door dit na te laten, heeft A het risico genomen dat de Arbo-medewerker geen gehoor zou krijgen bij bezoek.

Voor wat betreft het bezoek van 17 september stelt de Commissie vast dat de visie van A en die van de Arbo-medewerker recht tegenover elkaar staan. De werkgever heeft omtrent dit incident nog navraag gedaan bij de Arbo-medewerker en heeft vervolgens geconstateerd dat de verklaringen van de Arbo-medewerker aan de ene kant en A, alsmede diens buurvrouw aan de andere kant fundamenteel van elkaar afwijken. De Commissie acht het begrijpelijk dat de werkgever, die alleen in het bezit was van de schriftelijke verklaring van de buurvrouw, niet tot nader onderzoek is overgegaan maar een afweging heeft gemaakt op basis van de beschikbare gegevens.

Deze afweging acht de Commissie niet onbegrijpelijk of onjuist. Er is geen enkele reden voorhanden waarom getwijfeld zou moeten worden aan de beroepsmatige betrouwbare uitvoering van de werkzaamheden van de Arbo-medewerker. Ook heeft A geen argumenten kunnen aandragen die een verklaring zouden kunnen geven voor het feit dat de Arbo-medewerker niemand thuis heeft getroffen. Aldus kan worden vastgesteld dat de Arbo-medewerker niet in de gelegenheid is geweest A te bezoeken en dat de omstandigheden die dat hebben belet voor rekening van A komen. Hiermee heeft A nagelaten te doen wat een goed werknemer in gelijke omstandigheden behoort te doen, zodat hij plichtsverzuim heeft gepleegd.

De Commissie ziet zich vervolgens gesteld voor de vraag of dit plichtsverzuim zo ernstig is dat dit een schriftelijk berisping rechtvaardigt.

Omdat gebleken is dat A met enige regelmaat ziek is en omdat hij al eerder (controle)verplichtingen niet is nagekomen acht de Commissie de genomen maatregel, die de minst zware is, in juiste proportie staan tot het gepleegde plichtsverzuim.

Aldus zal de Commissie het beroep ongegrond verklaren.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Woerden op 4 april 2005 door prof. mr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, drs. J.A.M. van Agt, mr. T.M.J. Smits, mr. drs. B.H. van Velzen en mr. drs. W.G.A.M. Veugelers leden, in aanwezigheid van mr. J.A. Breunesse, secretaris.

prof. mr L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr. J.A. Breunesse
secretaris